

„modra“ glava! Mnogo bi še slovenskemu svetu zamogli poročati o našem županu, ali sram nas je, ker bi se nam smejali, da smo si takega izvolili in koncem rečemo: Bog nam daj mnogo potrpežljivosti, da se leži rešimo tako na videz sladkega plitvoglavca človeka! Saj ga vdrugič ne bo gotovo nikdo izmed pametnikov volil za župana, akoprem je postavši župan govoril: Zdaj znam, da se tega celo življenje več ne rešim. V bodoče morda javimo kaj o njegovej izvrstnej nemškej pisavi!

Iz Brašlovč. (Zastran svečanosti) o cesarjevičevem poroki nismo Brašlovčani zaostali za drugimi. Na predvečer so možnarji pokali in trg je bil krasno okinčan z zastavami in lepo razsvetljen. Dne 10. maja ob 8. uri bila je sv. meša z godbo in petjem. Potem je sledilo obdarovanje šolske mladeži in ubogih s tem, kar je darovala Brašlovčanov ljubezen. Den bil je praznično obhajanje in je se vršilo vse v najlepšem redu v kljub slabemu vremenu.

Od Prihove. (Svečanost.) Pri slovesni službi božji na čast poroke ces. Visokosti cesarjeviča Rudolfa in svitle princesinje Štefanije je bila cerkev polna vernega ljudstva, kakor na kakem prazniku. Pri sv. meši je pela šolska mladina, med katero se je pozneje razdelilo knjižic: „cesarjevič Rudolf.“ Bog živi in blagoslovi prevzvišena mlada zakonska mnogaja leta!

Iz Monšberga. (Veselo obhajali) smo dan poroke cesarjevičeve. Na predvečer smo zvonili in iz možnarjev streljali pri podrtem gradu, da se je daleč na okrog razlegalo. Dne 10. maja prišlo je mnogo ljudi k sv. meši, med njimi tudi veliko vojakov, okinčanih s svetinjami. Lepo bilo je videti, kako je g. nadučitelj v dolgej procesiji pripeljal šolsko mladino, ki je po sv. opraviilu zapela cesarsko pesen. Bilo je potem obdarovana s kruhom in vinom. Čudili pa se smo jako močno, da se je g. šolski ogleda skril ter ni ničesar ne storil, pa ne dal, čeravno je bogat. Človek je „privandranec“ in toraj nima za nas ne besede ne srea. Želimo, da nam ga brž odstavijo od posla, za katerega ne sodi.

Od sv. Jurija v Slov. goricah. (Cesarjevičovo poroko) so tukaj posebno šolski otroci kaj lepo obhajali. Prišli so praznično oblečeni k službi božji, katere se je udeležilo mnogo ljudstva in kojemu so č. g. kaplan v primernem govoru iz prižnice razložili pomen prelepe svečanosti. Ob enem so možnarji gromeli, da se je daleč razlegalo. Po sv. opraviilu pogostil je šololjubni g. Pavalec vse šolarje na svojem lepem domu z vinom, kruhom, mesom in kavo. Veselje dečice na zeleni trati bilo je res nepopisljivo. Njegovi prijazni hčerki, nadučiteljeva žena in učitelji so pa stregli. Bil je vesel den, kojega so po odhodu šolarjev še zaostali gostje v g. Pavalečevem hiši živahno radovali se do tude noči. Bog plati vsem in vse!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so vsem narodom javno zahvalili v prelepem očetovskem pismu za izjave udanosti in ljubezni prilično cesarjevičeve poroke. Minister grof Taaffe je pismo v vseh jezikih dal oznaniti in pribiti. Cesarjevič Rudolf je se podal v Budimpešto s svojo mlado soprogo, od ondod potuje v zlato Prago, kder bode stalno prebival. Vse dežele, vsa mesta so cesarjevičovo poroko slovesno obhajala, samo nehvaležni Trst ne. Veliko milijonov je Avstrija za Trst žrtvovala, a z nehvaležnostjo nam vrača. Najboljše bo, ako se Primorje in Goriško z Istrijo vred združi s Kranjskim in c. k. namestnija prestavi v Ljubljano. — V državnem zboru je pri obravnavi o ljudskih šolah tirolski poslanec baron Dipauli v izvrstnem govoru povdarjal potrebo, da se šolske sedanje razmere v prid staršem, veri in državi preuredijo in tudi takšen nasvet stavil, ki je bil sprejet. Resnico je dokazival tako mogočno, da mu nihče ni vedel kaj tehtnega ugovarjati; liberalni listi pa molčijo, kakor poparjeni. Rekel je, da samo na Dunaji podučuje katoliško deco 60 Judov, na Českem pa 236 ter povdarjal, kako se surovost, nevljudnost in zločinstva množijo. Naš slovenski poslanec g. dr. Vošnjak je podpiral krepko in zgovorno predlog, naj se cena za sol sploh zniža, a ob enem zopet živinska sol prodava. Minister poljedelstva je obljubil kmalu predložiti črteže postav gospodarstvu v pomoč. Ministe. Taaffe je izjavil, da pri številjenji ljudij točka „Umgangssprache“ ni bila primerno izvoljena in da se drugič tako ne bode godilo. — Liberalni listi nekako obupavajo, ker vidijo, da se zastoj zaletavajo v grof Taaffejevo ministerstvo; včeraj so svojim poslancem svetovali, naj izstopijo iz državnega zbora, denes pa uže pravijo, naj ostanejo, ker bi utegnili pri volitvah še huje propasti, nego zadnjič. — Ogerski državni zbor sklenejo cesar sami dne 30. maja, a meseca junija so nove volitve ali „korteži“, kakor naši prekmurski Slovenci pravijo. — V Bosno je odšel general Dahlen kot višji polveljnik.

Vnanje države. Ruski car se neče vkloniti nihilistom in je zaukazal ostro postopati zoper nje. Sklenil je pomagati kmetom, urediti upravo, s Poljaki se porazumeti in katoličani in sv. očetom Leonom XIII. Ustave pa neče dati. Minister Melikov je dobil slovo. Na njegovo mesto je pozvan grof Ignatijev. V južni Rusiji preganjajo Jude na vso moč; vse jim razbijajo in požigajo. Judi bežijo povsod. — Rumunski novi kralj se da kronati 22. maja t. l. — Nemški cesar se je vrnil v Berlin k svojemu Bismarku, kateri je sedaj zaukazal še večjo colnino na grozdje in moko; s tem hoče posebno ogerskim deželam nagajati, ki so do sedaj največ moke in grozdja prodale na Nemško, živine pa itak ne smemo črez nemško mejo prodati. V kljub temu pa nemški liberali

neprenehama hvalijo, kako prijazna je Avstriji pruska Nemčija? — Francozi so sedaj Tunis vže pograbili, čeravno se Italijani in Angleži grdo kislo držijo; Tuneški oblastnik je turškemu sultanu slovo dal, ker ga ni hotel ali ni mogel braniti zoper francosko vojsko in se podvrgel popolnoma francoskemu pokroviteljstvu. — Čudno pa je, da slišimo iz Maroke glas, ki veli, da hoče Bismark ovo deželo jednako zasesti, kakor so Francozi Tunis. To ni neverjetno. Maroko je velika dežela v Afriki ob Atlantiškem morji in sosedna francoskej Algeriji. — Turški sultan je voljen Tesalijo in kos Epira pustiti Grkom, vendar ob enem jim hoče obesiti veliko svoto velikega državnega dolga turškega! To je nova sitnoba pohlepni Grkom, ki so roke križem držali, ko so Srbi, Bolgari, Rusi in Rumuni kri prelivali, a sedaj bi vendar radi dobili nekaj od turške zapuščine!

Za poduk in kratek čas.

Narodne pesni.

„In ti vesela Štajerska, nisi tudi ti vrlih Slovencev rodila, jih gojila narodu svojemu? Kdor domoljubov štajerskih ne pozna, naj ne reče, da je v rodovitnih Slov. goricah doma“. Tako so pisali naš neumljivi Slov. pesnik in pisatelj, knez in škof Lavantiški, pokojni Anton Martin Slomšek. In res pod bladnim grobom vže spava mož iz Slov. goric doma, pesnik Volkmar. Na griči zunaj Ptuja, pri sv. Urbanu, krije gomila njegove ostanke. — Pri Malej nedelji spi v hladnem grobu mož, na katerega smemo Slovenci ponosni biti. Mož, ki je mnogo deloval na slov. polji od svoje mladosti, do svoje smrti. Župnija sv. Lovrenca v Slov. goricah ima spomine njegove delavnosti in Mala nedelja ima dokaz njegove rodoljubnosti. Ta mož je Krempelj, nazadnje župnik pri Malej nedelji. Vprašal pa bode marsikteri, kje da so možje, kateri so mnogo pesen zložili, katere še se dandanes med narodom popevajo in kako se ti možje imenujejo? Niso nam znana njihova imena in moze krije hladna zemlja, ali njihovo blago nam je ostalo. Mnogo narodnih pesnij imajo Slov. gorice. Prepevlje jih pastirček pri svojej čredi, kmetič pri svojem trudnem delu in znane so gosposkemu narodnjaku v teh krajih. Spodobi se toraj, da nekoliko to narodno blago pregledamo.

Potnik, ki po Slov. goricah hodi, dasiravno so te gorice daleč zavoljo blata znane, rad postoji in posluša, ko mu prijetna pesen na uho pridoni. Bodi si zjutraj, opoldne ali večer, tu in tam se sliši petje. Naj bode toraj tukaj teh nekoliko navedenih:

Preljubo dekle ti,	Kanoni pokajo
Alj te srcé boli,	No kroglje žvižga
Pa kdaj je fantič mlad,	Soldati javkajo
Je moral biti soldat.	In kri pretakajo.

Gotovo še je več te pesni, ali zgubila se je med narodom kakor tudi naslednja:

Prelepo široko polje, Oj kaj bi ne bil vesel,
Po polji pa en fantič gre. Ker sem pri sv. meši bil;
Prav lepo poje in žvižga, In tam sem videl Jezusa,
Še lepše v žveglico igra. Marijo, svetga Jožefa.

Marija ga je srečala, Pred njim je križ za njim
Prelepo ga je pitala: je križ,
Alj kaj si fantič tak vesel, Jezus krvavi pot poti,
Da si tak lepo pesen pel. Pred njim so rastle rožice,
Za njim so šle sirotice.

Sirotice zapuščene,
Od ljudi so zavržene.
Pa pridejo pred božji tron
Tam gori bo njih pravi dom.

In kaj mило doni ta pesen, ko jo pastirji zapojó, ali pa delavci, kedar od dela gredó. Lepo jo vè dekle naprej peti, in dobro jo mladenec spremlja in sekundira.

Noč ima svoje pesni in te so navadno zelo ljube mladenčem:

Oča so mi rekli oženi se moj sin,
Oča so mi rekli oženi se moj sin,
Tam gori na planinici, oženi se moj sin.

Hišo bom ti stava z orehovih lipanj
Hišo bom ti stava z orehovih lipanj
Tam gori na planinici z orehovih lipanj.

Ženo bom ti sprava, da bit boš vsaki den
Ženo bom ti sprava, da bit boš vsaki den
Tam gori na planinici, ti bit boš vsaki den.

Kakó se ta pesen nadaljuje, nisem zvedel, kajti tudi tej je vže v kraji, o katerem to pišem, konec zamrl.

Tudi dekletom je ena pesen posebno ljubljena:

V nedeljo jutro vstala bom
V Ljublan'co se peljala bom
Sijaj, sijaj, sijaj, sijaj solnčice,
V Ljublan'co se peljala bom.

Ali ta narodna pesen je uže natisnena, zatorej jo naj tukaj le toliko omenim, da je v Slov. goricah znana.

Otroci pojejo:

Micika, Micika	ali: Micka si v ogradi
Žolto korenje,	Rožice pleje,
Ktera je deklica	Jurček pa mimo gre
Naj si ga plejé.	Pa se ji smeje.

ali: Micika moja,	Žolto korenje,
Imaš kaj loja?	Slabo življenje,
Kak bi ga mela	Ljubiček moj
Saj nisem debela.	Kje bo pa loj?

Naučilo se je dete teh pesni še, ko je iz zibelje izlezlo in mu jih je mati prepevala in ga spanjčkala.

Majhen pastir, ki še komej šibo za živino nosi, vže zna: